

[Aksel Møller.]

ærede minister og jeg altid er enige om, hvad der er ønskeligt, men ser jeg bort fra det, mener jeg, at hvis man i øjeblikket ved hjælp af denne fond er i stand til at igangsætte f. eks. for 266 mill. kr. arbejder ved tilskud — som jeg går ud fra er bevilget af fonden i dette øjeblik —, vil det efter min mening være tvivlsomt, om dette var økonomisk rigtigt. Det er for at få disse problemer kortlagt, at jeg har bedt om at måtte forbeholde mit partis stilling til denne sag, indtil en udvalgsbehandling har givet nærmere oplysninger om, hvor mange arbejder der udføres gennem beskæftigelsesfonden, hvor mange der henstår, hvad det er for nogen, der henstår, og hvorvidt der stadigvæk er stærk efterspørgsel efter, træk på beskæftigelsesfonden.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Juul var ikke enig med mig i mine betragtninger vedrørende omskoling. Det ærede medlem har den opfattelse, at der vil være mulighed for at give adskillige arbejdsløse en chance for beskæftigelse, hvis der foretages en sådan omskoling af dem. Jeg har allerede indrømmet, og det vil jeg ikke fragå, at der kan være muligheder herfor for den enkelte, men selve arbejdsløshedsproblemet løses ikke gennem omskolingen. Hvis det skulle være muligt, måtte der være et stort behov for kvalificeret arbejdskraft indenfor visse områder, men et sådant behov eksisterer jo ikke. Jeg tør ikke sige, at der ikke findes et enkelt område, hvor der kan være brug for nogle ganske få mand, det er muligt, men da der ikke findes arbejdsløsheds-kasser uden arbejdsløshed, vil det strengt taget sige, at en mangel på kvalificeret arbejdskraft ikke vil kunne dækkes gennem omskoling.

Det, jeg har fremhævet, er, at selve omskolingen og overflytningen af arbejdskraft ikke ændrer ved det store problem, massearbejdsløsheden, de 113 000. Det er her, der må sættes ind, og det, jeg har gjort opmærksom på, og som jeg gerne vil gentage her, også henvendt til ministeren, er, at de foranstaltninger, der hidtil er foretaget indenfor denne lovs rammer, ikke har været tilstrækkelige. Vi kan ikke begrænse os til det fremefter, vi må træffe også andre foranstaltninger. Man kan for min skyld henvise til den forkerte politik, der har været ført, og påberåbe sig andre vidundermidler og tale om, at erhvervslivet skal kunne klare det. Det har ikke kunnet det i 30'erne, det har ikke kunnet det i efterkrigstiden, og det vil ikke kunne

det fremefter. Der må foretages samfundsmæssige foranstaltninger, ellers vil de arbejdsløses tal stige, og det kan hverken samfundet eller de arbejdsløse være tjent med.

Minister V. Buhl: Når det ærede medlem hr. Aksel Møller nu så stærkt understreger ønskeligheden af, at der bliver mulighed for i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag at komme nærmere ind på de forskellige foranstaltninger, som der er tale om at gennemføre, kan jeg kun sige, at i det udvalgsarbejde, der skal udføres, vil der selvfølgelig fra regeringens side blive stillet alle mulige oplysninger til rådighed.

Det ærede medlem sagde, at de ønsker, man havde her, svarede til dem, man havde med hensyn til genopbygningsfonden. Det glædede mig i og for sig, at det ærede medlem fremsatte den opfattelse. Det kunne tyde på, at det netop kun er disse problemer, der nu har betydning for det ærede medlem og hans partis stilling med hensyn til genopbygningsfonden. Jeg forstod ellers, at det var et andet problem, der var det afgørende, spørgsmålet om hvordan man skulle disponere over de Marshallpenge, som var til rådighed. Hvis jeg kan opfatte det ærede medlem sådan, at det nu er de praktiske spørgsmål, det drejer sig om, kan vi sikkert komme til at tale nærmere om det.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Det er mig meget magtpåliggende, at vi ikke går til dette udvalgsarbejde om beskæftigelsesfonden med en tro, som ikke kan vare ind i dagen. Det konservative folkepartis stilling til genopbygningsfonden er den samme i dag, som den var, da denne sag var til første behandling her i tinget. Vi motiverede vor modstand mod genopbygningsfonden med to ting, dels med, at vi var uenige i forslaget om at anvende Marshallmillionerne — det er vi stadigvæk —, dels med, at vi i det hele taget fandt, at uanset hvad man fandt på at ville lave ved hjælp af nye penge, ville vi i alt fald være meget kritiske deroverfor, fordi det måtte betyde, at man efterspurgte den faglærte arbejdskraft, som i øjeblikket er praktisk talt fuldt beskæftiget, og som i øjeblikket er beskæftiget ved landets eksportvirksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.